

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 128 0 Rs 034899 24 Rsž 2

Novi Travnik, 03.09.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Aida Pezer-Alić, predsjednica vijeća, Senad Begović i Mirjana Grubešić, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R.H. iz J., Š. bb, zastupan po punomoćnicima Vladimiru Kovačević i Svetozaru Bajić, advokati iz Banjaluke, protiv tuženog Šumsko privredno društvo „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf, zastupan po uposleniku H.G., radi zaštite prava iz radnog odnosa, vrijednost spora 16.660,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljena protiv presude Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 Rs 034899 23 Rs 2 od 21.02.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 03.09.2024. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 Rs 034899 23 Rs 2 od 21.02.2024. godine se potvrđuje .

Obrazloženje

Pobijanom presudom obavezan je tuženi da tužitelju isplati naknadu na ime neisplaćenih plata za period od 01.06.2021. godine pa do 01.11.2022. godine u ukupnom iznosu od 11.873,28 KM, i to:

- za mjesec juni 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.07.2021. godine
- za mjesec juli 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.08.2021. godine
- za mjesec septembar 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2021. godine
- za mjesec oktobar 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.11.2021. godine
- za mjesec novembar 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.12.2021. godine
- za mjesec decemabar 2021. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.01.2022. godine
- za mjesec januar 2022. godine iznos Od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.02.2022. godine
- za mjesec februar 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.03.2022. godine

- za mjesec mart 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.04.2022. godine
- za mjesec april 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.05.2022. godine
- za mjesec maj 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.06.2022. godine
- za mjesec juni 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.07.2022. godine
- za mjesec juli 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.08.2022. godine
- za mjesec avgust 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.09.2022. godine
- za mjesec septembar 2022. godine iznos od 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2022. godine
- za mjesec oktobar 2022. godine iznos 742,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 15.10.2022. godine,

kao i da za tužitelja na ime dosuđenih iznosa naknade plaća izvrši uplatu doprinosa PIO u korist FZ PIO/MIO, Kantonalna administrativna služba Travnik za period 01.06.2021. godine pa do 01.11. 2022. godine sve u roku od 15 dana.

Preostali dio tužbenog zahtjeva iznad dosuđenog iznosa od 742,08 KM se odbija.

III

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.582,80 KM u roku od 15 dana.

Preostali dio tužbenog zahtjeva za naknadu troškova iznad dosuđenog iznosa od 540,20 KM se odbija.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku kao i dijelu odluke o troškovima postupka. U žalbi navodi da ZPP-a ne poznaje uređenje tužbenog zahtjeva a kako je to naslovio tužitelj u svome podnesku od 24.8.2023. godine, te da je prvostepeni sud takav podnesak trebao odbaciti a što sud nije uradio zbog čega je povrijedio odredbe člana 66. ZPP-a u vezi sa članom 295. i 336., a sve u vezi sa članom 7. i 2. ZPP- a. Ističe da je ovim podneskom tužitelj izvršio preinaku tužbe tako što je izvršio novčano određivanje tužbenog zahtjeva, a pri tome i povećanje istog, te da je izvršio kvalitativnu promjenu istovjetnosti tužbenog zahtjeva, jer zahtijeva isplatu potraživanja po mjesecima, a što je i dosuđeno. Nadalje u tužbi navodi da je sud dozvolio da se provode novi dokaz - vještačenjem po vještaku finansijske struke, a koji nije predložen do zaključenja glavne rasprave u prethodnom postupku, a što je suprotno odredbama ZPP-a, te se poziva na stavove sudske prakse u tom pogledu.

Također u žalbi navodi da je tužitelj propustio dokazati visinu tužbenog zahtjeva, te da je naložio isplatu doprinosa prema obračunu plaće tužitelja, koje treba dostaviti fondu PIO/MIO koji nije uopće stranka u postupku čime je takav zahtijev očito neizvršiv. U žalbi navodi da je nejasno i na osnovu čega je prvostepeni sud odredio vrijednost spora u iznosu od 16.660,00 KM jer je u pismenom podnesku naveo da je vrijednost spora 3.500,00 KM. Na kraju navodi da osporava dosuđene troškove postupka koji se odnose na prijevoz punomoćnika, čija kancelarija nije u sjedištu suda, kao i troškove odsustva iz kancelarije budući da ovi troškovi nisu ni na koji način obrazloženi iako ih je sud dosudio. Predlaže da ovaj sud usvoji žalbu, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da preinači prvostepenu presudu na način da se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele pravilno utvrdio sve relevantne činjenice na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je u cijelosti usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge koji kao takvi proizilaze iz izvedenih dokaza ocjenjenih na način kako to predviđa odredba člana 8. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni navodi tuženog da je prvostepeni sud podnesak naslovljen kao „uređenje tužbenog zahtjeva“ trebao odbaciti jer Zakon o parničnom postupku poznaje samo uređenje tužbe a ne tužbenog zahtjeva, te da je sud na ovaj način povrijedio odredbe člana 66. ZPP-a u vezi sa članom 295. i 336, a sve u vezi sa članom 7. i 2. ZPP- a jer je na ovaj način izvršeno preinačenje tužbe. Naime, presudom ovog suda br. 128 0 Rs 034899 23 Rsž od 21.09.2023. godine ukinuta je ranija presuda prvostepenog suda i predmet je vraćen na ponovni postupak i odluku u pogledu isplate ne ispaćenih plaća i pripadajućih doprinosa (u fazu ispitivanja urednosti tužbe u pogledu iznosa naknade plaće). Naime, tužitelj je upravo postupajući prema presudi ovog suda broj 128 0 Rs 034899 22 Rsž od 21.09.2022. godine, uredio tužbu tako što je pravilno opredjelio svoj tužbeni zahtjev.

Neosnovani su i navodi tuženog da je tužitelj podneskom kojim je uredio tužbu a koji je naslovio kao „uređen tužbeni zahtjev“ tužitelj preinačio tužbu, jer je podnesak kojim je uredio tužbu i tužbeni zahtjev sastavni dio prvobitne tužbe, a da bi se podnesak smatrao preinakom tužbe kojom se vrši promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći morao bi biti dostavljen sudu i tuženom nakon dostavljanja odgovora na tužbu tuženog. Budući da ranije postavljene tužbeni zahtjev nije sadržavao novčani iznos plaća koje tužitelj potražuje, u tom dijelu se prvostepena presuda nije mogla ni ispitati, zbog čega je ovaj sud u tom dijelu prvostepenu presudu ukinuo i vratio na ponovni postupak, a kako bi tuženi opredjelio svoj tužbeni zahtjev da mu tuženi isplati pripadajuće plaće zbog nezakonitog otkaza

sa pripadajućim doprinosima za period od nezakonitog otkaza do momenta povratka na posao, tj. za period od 01.06.2021. godine pa do 01.11. 2022. godine.

Nadalje i prema ocjeni ovog suda prvostepeni sud je pravilno postupio kada je prihvatio prijedlog tužitelja da se izvrši vještačenje po vještaku ekonomske struke, budući da je nakon ukidanja presude od 21.09.2022. godine postupak vraćen u fazu ispitivanja tužbe, tako da je tužitelj u ponovnom postupku mogao predlagati dokaze sve do zaključenja pripremnog ročišta, te u tom pogledu i prema ocjeni ovog suda tužitelj, kao ni tuženi, nisu bili prekludirani da predlažu i izvode relevantne dokaze. Vještak ekonomske struke je pribavio platne liste tužitelja za period 5/2021 i 11-ti i 12-ti mjesec 2022. godine, te je na osnovu platnih listi za ove mjesece i ostale dokumentacije utvrdio visinu plaće koja je trebala biti isplaćena tužitelju u spornom periodu, a na ovaj nalaz vještaka tuženi nije iznio nikakve primjedbe, te je prvostepeni sud pravilno postupio kada je predmetni nalaz prihvatio kao stručan i objektivan. U pogledu uplate doprinosa za PIO/MIO a koji u izreci presude nisu navedeni u novčanom iznosu izreka presude je i u ovom dijelu izvršiva, jer je određene naknada plaće za tužitelja a uplatu doprinos će obračunati i izvršiti isplatilac plaće, odnosno tuženi prilikom svake isplate, a isti dospijevaju istovremeno s isplatom plaće, a sve u skladu s članovima 6. stav 1. tačka 1., čl. 7. i čl. 11. stav 1 Zakona o doprinosima. Neosnovano je pozivanje tuženog na odluke Ustavnog suda BiH i odluke Vrhovnog suda F BiH, budući da se u ovom predmetu ne radi o istoj činjeničnoj i pravnoj situaciji. Također promjena visine spora nakon ukidanja prvostepene presude od 21.09.2022. godine ne prestavlja povredu postupka budući da je tužitelj tek u ponovnom postupku precizirao svoj tužbeni zahtjev.

Također žalbeni navodi tuženog da prvostepeni sud nije pravilno cijenio sve izvedene dokaze a pogotovo dokaze koje je izveo tuženi ovaj sud nije prihvatio jer obrazloženje prvostepene presude zadovoljava standarde iz člana 191. st. 4 ZPP-a i člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda,

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Također neosnovani su i žalbeni navodi tuženog u pogledu dosuđenih troškova postupka, a imajući u vidu da je vrijednost spora u ovom predmetu 16.660,00 KM (radi se o naknadi plaće za period kada tužitelj nije radio, dakle procjenjivom predmetu), da je punomoćnik tužitelja za svako održano ročište potraživao iznos od 715,00 KM, te da je tužitelj djelomično uspio u ovom sporu (71,26% odnosno 94,11%), pa je i prema ocjeni ovog suda pravilno odlučio prvostepeni sud kada je tužitelju dosudio ukupan iznos od 3.582,80 KM na ime troškova postupka, imajući pri tom u vidu da su troškovi prevoza punomoćnika bili neophodni radi vođenja ove parnice, a o čemu je dato jasno i potpuno obrazloženje.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku, valjalo je žalbu tuženog odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić

